

V podzemním sklepení slavné slánské radnice
před léty bývala tu městská věznice
po svém prvním hříšníkovi nazývaná Dobeška
nejen zdi na její návštěvníky vzpomínají dodneška
V šestnáctém století roku šestasedmdesát
začal v noci Vávra Jindřich motykou do dlažby křesat
přitom běhal po rynku a pobuřoval dobré mravy
hvízdal a byl ožralý a tak byl dán do šatlavy
To bylo tenkrát byl mír mohlo se klidně spát
to bylo tenkrát když kronikáři neměli o čem psát
Když starému katovi zemřela žena Alžběta
pojal za choť Marjánu což byla pěkná koketa
chodil za ní mlynář Jindra nosíval jí macešky (marjánu)
kat to zvěděl stěžoval si dali jí do Dobešky
To bylo tenkrát ...
To co řekl Matoušovi nedalo se popsat slovy
ostrý jazyk osudný byl jistému Janu Hotárkovi
už ho temné sklepení pod radniční věží vítá
tenhle Matouš to byl totiž místní slánský jezuita
To bylo tenkrát ...
Advokát Daniel Vlasák Slanému byl oddán
přesto pro svůj prohrěšek byl do vězení podán
opilý do rady přišel a pak začal vésti svou
oratorii nerozumnou a neforemnou
To bylo tenkrát ...
protože tenkrát se neděly žádný senzace
jenže o to víc si užívali
o to víc si užívali
o to víc si užívali nejen legrace